

Силабус
навчальної дисципліни
«Сучасна українська мова з практикумом»
2023-2024 навчальний рік

Освітня програма «Початкова освіта. Практична психологія»
Спеціальність 013 Початкова освіта
Галузь знань 01 Освіта/ Педагогіка
Рівень вищої освіти - перший (бакалаврський) рівень вищої освіти
Статус дисципліни обов'язкова

Викладач	Валентина ЮНОСОВА
Посилання на сайт	http://bdpu.org/faculties/ffsk/structure-ffsk/kaf-ukr-mova/composition-kaf-ukr-mova/yunosova/
Контактний тел.	0665323492
Е-mail викладача:	yunosova@i.ua
Графік консультацій	четвер, 13.00-14.20

Обсяг курсу на поточний навчальний рік:

Кількість кредитів / годин	Форма навчання	Лекції	Практичні заняття	Самостійна робота	Звітність
3/90 год.	очна (денна)	16	14	60	екзамен
	заочна (дистанційна)	4	4	82	екзамен

Семестр: осінній

Мова навчання: українська

Ключові слова: сучасна українська мова, фонетика, орфографія, лексикологія, морфеміка, словотвір, граматика, морфологія, частини мови, синтаксис.

Мета та предмет курсу:

Метою викладання навчальної дисципліни «Сучасна українська мова з практикумом» є дати здобувачам вищої освіти глибокі наукові знання про фонетичну, лексичну, граматичну системи мови, допомогти практично оволодіти нормами сучасної української літературної мови, сприяти досягненню високого рівня мовної освіти тощо.

Основними завданнями вивчення дисципліни «Сучасна українська мова з практикумом» є:

- дати студентам ґрунтовні й систематичні знання з усіх розділів курсу;
- сформувані вміння й навички аналізу мовних одиниць, умінь застосовувати набути знання на практиці;
- виробити навички самоконтролю за дотриманням мовних норм у спілкуванні;
- розвивати творче мислення студентів;

- підвищити культуру усного та писемного мовлення студентів, виховати повагу до української літературної мови.

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент буде **знати**:

- 1) мовні норми, правописні та пунктуаційні принципи української мови;
- 2) функціональні стилі української літературної мови, найважливіші риси, що визначають кожний стиль;
- 3) звукові процеси української мови, взаємодію звуків у мовному потоці, роль історичних чергувань при словозміні і словотворенні;
- 4) словниковий склад сучасної української мови, значення нормативного слововживання в процесі спілкування;
- 5) граматичну систему сучасної української мови.

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент буде **вміти**:

- 1) давати визначення основних понять;
- 2) обґрунтовувати роль української мови в житті держави та необхідність володіння нею кожним громадянином України;
- 3) розпізнавати норми літературної мови та дотримуватися принципів написання слів;
- 4) розрізняти стилі мовлення, характеризувати кожен із стилів; вибирати відповідно до умов спілкування стиль мовлення.
- 5) правильно утворювати нові граматичні та словотвірні форми, враховуючи особливості фонетичної системи української мови;
- 6) визначати лексичне і граматичне значення у словах; характеризувати типи переносних значень слова;
- 7) послуговуватися лексикографічними джерелами та іншою допоміжною довідковою літературою, необхідною для самостійного вдосконалення мовної освіти.

Основні програмні компетентності і результати навчання згідно з вимогами освітньо-професійної програми:

Компетентності, якими повинен оволодіти здобувач	Програмні результати навчання
<p>ІК. Бакалавр (рівень 7): Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі початкової освіти з розумінням відповідальності за свої дії.</p> <p>ЗК 1. Здатність навчатися й оволодівати сучасними знаннями, зокрема, інноваційними методичними підходами, сучасними системами, технологіями навчання, розвитку й виховання здобувачів початкової освіти.</p> <p>ЗК 3. Здатність спілкуватися державною мовою на офіційно-діловому рівні; володіти навичками нормативного літературного мовлення (його усною та писемною формою) у різних сферах комунікації, запобігати врегулюванню конфліктів.</p> <p>ЗК 9. Здатність до пошуку, оброблення, аналізу та узагальнення інформації з різних джерел, застосування сучасних інформаційно-комунікаційних технологій для розв'язання професійних завдань.</p> <p>ФК 4. Здатність застосовувати базові методичні знання, формувати досвід і цінності фахової діяльності, застосовувати на практиці професійні вміння і навички з метою формування ключових і предметних компетентностей молодших школярів.</p>	<p>ПР 2. Знати фундаментальні та психолого-педагогічні основи наук, які забезпечують реалізацію Державного стандарту початкової освіти, Концепції Нової української школи, та вміти реалізувати їх.</p> <p>ПР 4. Уміти аналізувати навчально-методичні комплекти для початкової школи, оцінювати їх змістово-технологічне наповнення в умовах варіативності початкової освіти.</p> <p>ПР 5. Уміти моделювати та організувати освітній процес у початковій школі, розробляти навчально-методичне забезпечення, застосовувати сучасні ІКТ, у тому числі й для дистанційного навчання.</p> <p>ПР 6. Уміти формувати ключові і предметні компетентності молодших школярів.</p>

Зміст курсу:

Тема 1. Вступ. Фонетична система сучасної української літературної мови.

Зміст, обсяг і завдання курсу “Сучасна українська мова з практикумом” у системі підготовки вчителя початкових класів. Розділи курсу сучасної української мови.

Поняття „національна мова” „державна мова”, „літературна мова”, „народна мова” як засобів спілкування та об'єкта наукових досліджень. Взаємодія літературної та діалектної мови, діалектний склад української мови. Стилистичні різновиди української мови.

Тема 2. Взаємодія звуків у мовному потоці. Основні типи комбінаторних змін: асиміляція, дисиміляція. Асиміляція приголосних, її види. Поняття про дисиміляцію приголосних. Спрощення в групах приголосних. Подвоєння і подовження приголосних звуків. Поняття про морфологічне чергування при словотворенні і словозміні.

Тема 3. Словниковий склад української мови. Норми слововживання. Предмет і завдання лексикології. Слово як основна одиниця мови. Лексичне і граматичне значення слова. Однозначні і багатозначні слова. Пряме і переносне значення слів. Типи переносних значень. Омоніми, синоніми, антоніми, пароніми. Основні історичні шари слів у лексичному складі мови. Іншомовні (неслов'янські) елементи в складі української лексики. Інтернаціоналізми. Поняття про активну і пасивну лексику в сучасній українській

літературній мові. Архаїзми та неологізми, їх стилістичне використання. Лексика української мови з погляду експресивно-стилістичного її використання.

Тема 4. Предмет фразеології. Основні типологічні ознаки фразеологізмів. Лексикографія. Поняття про фразеологію і фразеологічні звороти. Фразеологізм і слово. Зв'язок фразеологізмів з частинами мови. Типи фразеологічних зворотів. Джерела української фразеології. Лексикографія як галузь знань про укладання словників. Загальні відомості про словники. Словники лінгвістичні та енциклопедичні. Типи лінгвістичних словників.

Тема 5. Морфеміка й словотвір.

Морфеміка як морфемний устрій мови, її зв'язок з різними одиницями мови – звуковими, лексичними, словотвірними, морфологічними. Критерії виділення морфем у слові. Класифікація морфем за функцією: основні і службові. Корінь як основна морфема слова. Основа слова. Класифікація афіксальних морфем. Поняття про словотвір як розділ мовознавства. Поняття твірної основи. Морфологічні й неморфологічні способи словотворення. Різновиди морфологічних способів словотворення: афіксальні; основоскладання; аббревіація. Особливості неморфологічних способів словотворення: морфолого-синтаксичний, лексико-синтаксичний, лексико-семантичний. Морфемний і словотворчий аналіз слова.

Тема 6. Загальнотеоретичні питання граматики. Частини мови, їхні граматичні ознаки.

Вигуки. Поняття про граматику та її складові частини. Граматична категорія. Граматичне значення. Граматична форма. Основні засоби вираження граматичних значень слова. Принципи класифікації частин мови. Перехідні явища в системі частин мови. Іменник як повнозначна частина мови: рід, число, особливості відмінювання. Лексико-граматичні категорії іменника. Прикметник, розряди за значенням, творення вищого й найвищого ступенів порівняння. Числівник, розряди за значенням, особливості будови й словозміни. Семантичні розряди займенників, особливості відмінювання займенників різних розрядів. Дієслово як одна з центральних частин мови, його граматичні категорії: час, спосіб, вид, стан, перехідність/неперехідність. Дієприкметник і дієприслівник як дієслівні форми. Прислівник, розряди за значенням. Службові частини мови: прийменник, сполучник, частка. Вигуки та звуконаслідувальні слова.

Тема 7. Синтаксис простого речення. Речення його основна синтаксична одиниця.

Оформлення простих речень. Підмет і присудок, особливості їх вираження. Другорядні члени речення, способи їх вираження. Розділові знаки в простому реченні. Особливості простого ускладненого речення. Поняття про однорідні члени речення. Відокремлені члени речення. Уточнювальні члени речення. Вставні та вставлені слова і словосполучення.

Тема 8. Типологія складного речення. Особливості побудови складних речень. Засоби вираження зв'язку між частинами складного речення. Типи складних речень. Їх загальна характеристика. Засоби поєднання предикативних частин складносурядних речень. Основні засоби організації складнопідрядного речення. Складні безсполучникові речення з однотипними та різнотипними частинами. Пунктуація в складних безсполучникових реченнях та в багатокомпонентних складних реченнях.

Методи навчання: Словесні (пояснення, розповідь, лекція, бесіда), наочні (ілюстрування, демонстрування, самостійне спостереження), практичні (вправи різних типів, практичні та дослідні роботи), методи письмового і тестового контролю.

Політика курсу (особливості проведення навчальних занять): від студента очікується здатність відповідати на питання за вивченим матеріалом, обговорення дискусійних питань, виконання практичних завдань, самостійної роботи.

Технічне й програмне забезпечення/обладнання, наочність: персональний комп'ютер, проєктор, екран / інтерактивна дошка.

Система оцінювання та вимоги:

Оцінювання знань студентів здійснюється на основі результатів поточного та підсумкового контролів. Підсумкова оцінка є сумою балів, набраних за весь курс навчання та під час екзамену (50+50=100), і вираховується за національною шкалою та шкалою ЄКТС.

Поточний контроль здійснюється під час практичних занять. При оцінюванні на практичних заняттях враховується активна участь студентів у занятті, здатність відповідати на питання за вивченим матеріалом, обговорення дискусійних питань, виконання практичних завдань, самостійної роботи.

Підсумковий контроль відбувається у формі екзамену, який складається з двох теоретичних питань та практичного завдання.

Таблиця 1. Максимальна вага поточного та підсумкового контролю у балах

Вид контролю	Максимальна вага поточного та підсумкового контролю у балах	Частина підсумкової оцінки у балах	Підсумкова оцінка
Поточний контроль		50	100
Практичні заняття	30		
Самостійна робота	20		
Підсумковий контроль		50	
Екзамен	50		

Таблиця 2. Розподіл набраних здобувачем вищої освіти балів під час поточного контролю

Види робіт	Кількість набраних балів						
	незадовільно		задовільно		добре		відмінно
	1-17	18-25	26-29	30-32	33-39	40-45	46-50
	F	FX	E	D	C	B	A
	не зараховано		зараховано				
Практичне заняття 1	1,5	2,1	2,5	2,8	3,4	4	4
Практичне заняття 2	1,5	2,1	2,5	2,8	3,4	4	4
Практичне заняття 3	1,6	2,1	2,6	2,8	3,4	4	4

Практичне заняття 4	1,6	2,1	2,6	2,9	3,4	4	4,5
Практичне заняття 5	1,6	2,2	2,6	2,9	3,4	4	4,5
Практичне заняття 6	1,6	2,2	2,6	2,9	3,5	4	4,5
Практичне заняття 7	1,6	2,2	2,6	2,9	3,5	4	4,5
Всього	11	15	18	20	24	28	30
Самостійна робота 1.	0,75	1,25	1,3	1,5	1,8	2,1	2,5
Самостійна робота 2.	0,75	1,25	1,3	1,5	1,8	2,1	2,5
Самостійна робота 3.	0,75	1,25	1,4	1,5	1,9	2,1	2,5
Самостійна робота 4.	0,75	1,25	1,4	1,5	1,9	2,1	2,5
Самостійна робота 5.	0,75	1,25	1,4	1,5	1,9	2,1	2,5
Самостійна робота 6.	0,75	1,25	1,4	1,5	1,9	2,1	2,5
Самостійна робота 7.	0,75	1,25	1,4	1,5	1,9	2,2	2,5
Самостійна робота 8.	0,75	1,25	1,4	1,5	1,9	2,2	2,5
Всього	6	10	11	12	15	17	20
Разом максимальна кількість набраних балів	17	25	29	32	39	45	50

Таблиця 3. Розподіл набраних здобувачем вищої освіти балів під час підсумкового контролю

Види робіт	Кількість набраних балів						
	незадовільно		задовільно		добре		відмінно
	1-17	18-24	25-28	29-32	33-38	39-44	45-50
	F	FX	E	D	C	B	A
I теоретичне питання	6	8	9	10	12	14	15
II теоретичне питання	6	8	9	10	12	14	15
Практичне завдання	5	8	10	12	14	16	20
Максимальна кількість набраних балів	17	24	28	32	38	44	50

Узагальнені критерії оцінювання:

- «відмінно/А», 90–100 балів – здобувач вищої освіти виявляє особливі творчі здібності, уміє самостійно здобувати знання, без допомоги викладача знаходить та опрацьовує необхідну інформацію, уміє використовувати набуті компетентності для прийняття рішень у нестандартних ситуаціях, переконливо аргументує відповіді, самостійно розкриває власні обдарування й нахили;
- «добре/В», 78–89 балів – здобувач вищої освіти вільно володіє вивченим обсягом матеріалу, застосовує його на практиці, вільно розв’язує справи й задачі в стандартних ситуаціях, самостійно виправляє допущені помилки, кількість яких незначна;
- «добре/С», 65–77 балів – здобувач вищої освіти уміє зіставляти, узагальнювати, систематизувати інформацію під керівництвом викладача, у цілому самостійно застосовувати її на практиці, контролювати власну діяльність, виправляти помилки, серед яких є суттєві, добирати аргументи для підтвердження думок;
- «задовільно/Д», 58–64 бали – здобувач вищої освіти відтворює значну частину теоретичного матеріалу, виявляє знання й розуміння основних положень; із допомогою викладача може аналізувати навчальний матеріал, виправляти помилки, серед яких є значна кількість суттєвих;
- «задовільно/Е», 50–57 бали – здобувач вищої освіти володіє навчальним матеріалом на рівні, вищому за початковий, значну частину його відтворює на репродуктивному рівні (обсяг набутих компетентностей здобувача відповідає мінімальним критеріям);
- «незадовільно/FX», 35–49 балів – здобувач вищої освіти володіє матеріалом на рівні окремих фрагментів, що становлять незначну частину навчального матеріалу (до 20 %);
- «незадовільно/F», 1–34 бали – здобувач вищої освіти володіє матеріалом на рівні елементарного розпізнання й відтворення окремих фактів, елементів, об’єктів.

Таблиця 4. Шкала оцінювання: національна та ЄКТС

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка за національною шкалою		Оцінка за шкалою ЄКТС
	Для підсумкового семестрового контролю, що включає екзамен, курсову роботу, практику	Для підсумкового семестрового контролю, що включає залік	Для всіх видів підсумкового контролю
90-100	відмінно	зараховано	А (відмінно)
78-89	добре		В (дуже добре)
65-77			С (добре)
58-64			задовільно
50-57	Е (достатньо)		
35-49	незадовільно	не зараховано	FX (незадовільно з можливістю повторного складання)
1-34	незадовільно		F (незадовільно з обов’язковим повторним вивченням дисципліни)

Рекомендована література

Базова

1. Вихованець І. Р., Городенська К. Г., Загнітко А. П., Соколова С. О. Граматика української мови. Морфологія. Київ: Видавничий дім Дмитра Бураго, 2017. 752 с.
2. Бондар О. І., Карпенко Ю. О., Микитин-Дружинець М. Л. Сучасна українська мова: Фонетика. Фонологія. Орфоєпія. Графіка. Орфографія. Лексикологія. Лексикографія: навч. посіб. Київ: ВЦ «Академія», 2006. 368 с.
3. Єгорова Т. Д. Практичний курс української мови. Київ: Центр учбової літератури, 2017. 160 с.
4. Микитюк О. Сучасна українська мова: самобутність, система, норма: навч. посіб. 5-ге вид., зі змінами. Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2018. 440 с.
5. Пономаренко С. Сучасна українська мова: Морфеміка. Дериватологія. Морфонологія: навч. посіб.; відп. ред. О. В. Крутоголова. Миколаїв: Вид-во ЧНУ ім. Петра Могили, 2017. 300 с.
6. Сучасна українська мова: Лексикологія. Фонетика: підручник / А. К. Мойсієнко, О. В. Бас-Кононенко, В. В. Берковець та ін.; за ред. А. К. Мойсієнка. Київ: Знання, 2013. 340 с.
7. Сучасна українська мова: Морфологія: підручник / за ред. А. К. Мойсієнка. Київ: Знання, 2013. 524 с.
8. Сучасна українська мова: Синтаксис: підручник / А. К. Мойсієнко, І. М. Арібжанова, В. В. Коломийцева та ін.; за ред. А. К. Мойсієнка. Київ: Знання, 2013. 238 с.
9. Українська мова: Енциклопедія / за ред. В. М. Русанівського. Київ: Укр. енцикл., 2000. 752 с.
10. Український правопис. Київ: Наук. думка, 2019. 392 с.
11. Шевчук С. В., Кабиш О. О., Клименко І. В. Сучасна українська літературна мова: навч. посіб. Київ: Алерта, 2017. 544 с.
12. Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови: підручник. Київ: ВЦ «Академія», 2004. 407 с.
13. Ющук І. П. Практикум з правопису і граматики української мови: навч. посіб. Київ: ВД «Освіта», 2016, 288 с.

Допоміжна

1. Авраменко О. Було – стало: зміни в правописі. Київ: Видавництво Даринка, 2019. 40 с.
2. Бодик О. П., Рудакова Т. М. Сучасна українська літературна мова: Лексикологія. Фразеологія. Лексикографія: навч. посіб. Київ: Центр учбової літератури, 2017. 416 с.
3. Дудик П. С., Прокопчук Л. В. Синтаксис української мови: Підручник. Київ: Академія, 2010. 380 с.
4. Загнітко А. П. Теоретична граматики сучасної української мови. Морфологія. Синтаксис. Донецьк: ТОВ «ВКФ «БАО», 2011. 992 с.
5. Загнітко А. П., Вівтонів М. О., Сегін Л. В. Український синтаксис: навчально-практичний комплекс: [в 2 ч.] 2-ге вид., доповн. Донецьк-Слов'янськ: ДонНУ, 2011. 652 с.
6. Загнітко А. П. Теоретична граматики української мови. Синтаксис. Донецьк, ДНУ, 2001. 662 с.
7. Караман С. О., Караман О. В. Сучасна українська літературна мова: Навч. посіб. Київ: КМПУ ім. Б. Д. Грінченка, 2005. 236 с.
8. Карпенко Ю. О. Способи словотвору: підручник. Київ: Видавничий центр «Академія», 2006. 336 с.

9. Клименко Н. Ф., Карпіловська Є. А., Кислюк Л. П. Динамічні процеси в сучасному українському лексиконі: монографія. Київ: Видавничий Дім Дмитра Бураго, 2008. 336 с.
10. Лисиченко Л. А. Багатозначність у лексико-семантичній системі: структурний, семантичний, когнітивний аспекти. Харків: Вид. група «Основа», 2008. 272 с.
11. Сербенська О. А. Культура усного мовлення. Практикум: навч. посіб. Київ: Центр навчальної літератури, 2004. 216 с.
12. Скрипник Л. Г. Фразеологія української мови. Київ: Наук. думка, 1973. 280 с.
13. Стишов О. А. Українська лексика кінця ХХ століття: (На матеріалі мови засобів масової інформації). Київ: Пугач, 2005. 236 с.
14. Струганець Л. Динаміка лексичних норм української літературної мови ХХ століття. Тернопіль: Астон, 2002. 252 с.
15. Сучасна українська літературна мова. Морфеміка. Словотвір. Морфологія: навч. посіб. / упоряд. С. П. Гірняк, Н. Р. Лисенко, І. А. Шумей. Дрогобич: Посвіт, 2009. 256 с.
16. Терещенко В. М., Панченков А. О. Навчально-методичний посібник: Методика реалізації Українського правопису в новій редакції у закладах загальної середньої освіти. Харків: Соняшник, 2019. 256 с.
17. Тележкіна О. О. Говоримо та пишемо українською правильно і красиво. Харків: Основа, 2010. 248 с.
18. Ужченко В. Д., Ужченко Д. В. Фразеологія сучасної української мови: навч. посіб. Київ: Знання, 2007. 494 с.
19. Хрустик Н. М., Хащенко Л. І. Сучасна українська літературна мова. Морфеміка. Словотвір: навч. посіб. Київ: Центр навчальної літератури, 2005. 136 с.
20. Шульжук К. Ф. Синтаксис української мови: Підручник Київ: ВЦ «Академія», 2010. 408 с.

Словники

1. Великий зведений орфографічний словник сучасної української лексики / уклад. і голов. ред. В. Т. Бусел. Київ; Ірпінь: ВТФ «Перун», 2003. 896 с.
2. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод., допов. та CD); уклад. та голов. ред. В. Т. Бусел. Київ; Ірпінь: ВТФ «Перун», 2009. 1736 с.
3. Демська О. М., Кульчицький І. М. Словник омонімів української мови. Львів: Фенікс, 1996. 223 с.
4. Етимологічний словник української мови: В 7 т. Т. 1-6. Київ: Наук. думка, 1982-2012.
5. Олійник І. С., Сидоренко М. М. Українсько-російський і російсько-український фразеологічний тлумачний словник. Київ: Рад. школа, 1991. 400 с.
6. Орфографічний словник української мови / уклад.: С. І. Головащук, М. М. Пещак, В. М. Русанівський, О. О. Тараненко. Вид. друге, випр. і доп. Київ: Вид-во «Довіра», 1999. 989 с.
7. Орфоепічний словник української мови: в 2 т. / уклад. М. М. Пещак, В. М. Русанівський, Н. М. Сологуб та ін. Київ: Довіра, 2001. Т. 1. 957 с.; Т. 2. 917 с.
8. Полюга Л. М. Повний словник антонімів української мови. Київ: Довіра, 2008. 482 с.
9. Полюга Л. М. Словник українських морфем. Львів: Світ, 2001. 448 с.
10. Сікорська З. С. Українсько-російський словотворчий словник. 2-е вид. Київ: Освіта, 1995. 256 с.

11. Словник лінгвістичних термінів / уклад. Д. І. Ганич, І. С. Олійник. Київ: Вища шк., 1985. 360 с.
12. Словник паронімів української мови / уклад. Д. Г. Гринчишин, О. А. Сербенська. Київ: Рад. школа, 1986. 221 с.
13. Словник синонімів української мови: у 2-х томах / уклад. А. А. Бурячок, Г. М. Гнатюк та ін. Київ: Наук. думка, 1999-2000.
14. Словник труднощів української мови / за ред. С. Я. Єрмоленко. Київ: Вища шк., 1989. 336 с.
15. Словник української мови: в 11 т. Київ: Наук. думка, 1970–1980.
16. Словник української мови: в 20-ти томах. Т. 1-10. Київ: Наук. думка, 2010-2019.
17. Сучасний словник іншомовних слів: Близько 20 тис. слів і словосполучень / НАН України. Ін-т мовознавства ім. О. О. Потебні. Уклад. О. І. Скопненко, Т. В. Цимбалюк. Київ: Довіра, 2006. 789 с.
18. Терлак З. М. Пунктуаційний словник-довідник. Львів: Світ, 2018. 396 с.
19. Ужченко В. Д., Ужченко Д. В. Фразеологічний словник української мови: Близько 2 500 виразів. Київ: Освіта, 1998. 224 с.
20. Шевченко Л. І., Ніка О. І., Хом'як О. І., Дем'янюк А. А. Новий словник іншомовних слів; За ред. Л. І. Шевченко. Київ: Арій, 2007. 1480 с.

12. Інформаційні ресурси

1. Бібліотека БДПУ (www.bdpu.org/library)
2. Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського (<http://www.nbuv.gov.ua>)
3. Лінгвістичний портал з української мови (<http://www.mova.info>)
4. Google Академія (<https://scholar.google.com>)
5. Лінгвістичний портал з української мови (<http://www.rozum.org.ua>)
6. Портал української мови та культури (<http://www.slovnyk.net>)
7. Український лінгвістичний портал <http://ulif.org.ua>
8. Мовознавство на сторінці Ізборник <http://litopys.org.ua/links/inmovozn.htm>